

ensidigt Agrarministerium. Vi har heller ikke Brug for et ensidigt Industriministerium. Hvad vi har Brug for, er et alsidigt Erhvervsministerium — jeg vil kalde det et Samfundsministerium, der driver Samfundspolitik. Saa vilde ogsaa Skatte- og Toldlovsforhandlingerne komme til at ligge ganske anderledes end nu, da de forgiftes og forbitres paa saa mange Maader netop paa Grund af det Forhold mellem By og Land, som jeg her har omtalt.

Jeg havde et lille Afsnit endnu, men det skal jeg nu lade ligge. Det var et lille Afsnit om den højtærede Landbrugsminister, som ogsaa maa have sovet i Ministerraadet paa et helt andet Punkt: ikke blot, hvor der var Tale om Erhvervsfrihed, men ogsaa, da Toldlovsforslaget var til Behandling; han maa absolut ogsaa have sovet, da Sætserne blev vedtaget i Ministerraadet. Ved disse Skattelove foreslaar man Told paa Ost, paa Cikorierødder, paa Humle; og man gaar ikke over fra Vægttold til Værditold hverken paa Ost eller Humle eller paa Cikorierødder eller paa Sukker eller Træ, men bevarer Vægttolden. Det er mig ganske uforstaaeligt, at dette har passeret den højtærede Landbrugsministers skarpe Øje. Jeg husker, der var et Punkt, som voldte store Vanskeligheder i 1906—08, det var Sukkerbeskatningen. Her foreligger der jo et særligt Lovforslag om Sukkerbeskatningen, og det maa naturligvis ses i Sammenhæng med Sukkertolden. Jeg husker, at det under Forhandlingerne i 1906 og 1908 voldte store Vanskeligheder at komme til Bunds i, hvor stor Sukkerbeskyttelsen er i dette Land. Man regnede den Gang paa en helt anden Maade, man havde de saakaldte Amsterdammerfarveprøver. Det var meget vanskeligt at komme til Bunds i; men en sagkyndig regnede ud, at Sukkerbeskyttelsen, altsaa ikke Beskatningen, men Sukkertoldbeskyttelsen for Landbrugserhvervet udgjorde 4 Mill. Kr. om Aaret. Det var den almindelige Mening, at man nedsatte den noget ved at gaa over til den nuværende Polarisering. Det vil blive en Opgave for Udvalget at undersøge, i hvilken Grad Beskyttelsen er bevaret; at der er bevaret en vis Beskyttelse, kan man se blot ved at sammenligne Skattesatserne i Sukkerskatteloven med Toldsatserne paa Toldloven. Sammenligner man dem, vil man se, at der utvivlsomt er en ikke ringe Toldbeskyttelse for den danske Sukkerindustri.

Der vil vi som overfor alle saadanne Spørgsmaal stille os ganske ensartet; hvad enten der er Tale om Landbrugsbeskyttelse

eller Industribeskyttelse, vil vi stille os i Overensstemmelse med de Principper, som vort Parti altid har hævdede. Vi ønsker Overgang fra indirekte til direkte Beskatning, vi ønsker Finanslovsatserne strøget: Ristolden, Told paa Sago, Kaffe og Te; vi behøver dem ikke, for de Penge maa kunne skaffes paa anden og retfærdigere Maade. Overfor Toldbeskyttelse, hvad enten det er Landbrugsbeskyttelse eller Toldbeskyttelse for andre Erhverv, vil vi stille os saaledes, at vi ønsker Forholdene undersøgt for hvert enkelt Erhvervs Vedkommende. En Opdragelsestold, som Friedrich Liszt foresatte Tanken om, er selvfølgelig den sundeste Form for Toldbeskyttelse, der nogen Sinde har været foreslaaet. Han hævder netop ogsaa, at naar en saadan Told havde gjort sin Nytte og havde medført, at et lille Land, som teknisk og med Hensyn til Menneskemateriale stod tilbage, havde faaet sig en Industri, skulde den hurtig ophøre; han nævner en 14—15 Aar som en passende Frist. Vi har jo faaet en kraftig og god Sukkerindustri her i Landet, og det er et stort Spørgsmaal, om den behøver den Opdragelsestold, som den i sin Tid har faaet — hvorvidt Opdragelsestold var nødvendig, skal jeg ikke undersøge. Hele Spørgsmaalet bør prøves sammen med de Toldsatser, som vedrører de enkelte Industrier, vi maa saa træffe Afgørelse i hvert enkelt Tilfælde, og vi vil være lydhøre overfor alle Meninger og Oplysninger og enhver Argumentation, der kommer fra den paagældende Industri, baade fra dens Arbejdsgivere og dens Arbejdere. Den krasse Protektionisme tror jeg ikke bestaar mere her i Landet; den Toldlov, vi stemte for i 1908 under skarp Protest fra Protektionisternes Side, den anerkender og anbefaler man nu, og om den er det dokumenteret gennem Udviklingen, at den har været en god Ramme for den industrielle Udvikling, der er ingen Skade sket ved den Toldlov.

En bekendt Mand, Direktør Benny Dessau, skrev forleden, at nu havde Arbejderklassen sin Besørgelsestid, nu gjaldt det, om dansk Industri skulde være eller ikke være. Vi er os bevidst, vi, som i første Linie er Arbejderklassens Repræsentanter, hvad hele dette Skattelovkompleks og de mange enkelte Dele kan betyde for den økonomiske Krise og for Arbejderklassen. Vi er os det vel bevidst og skal nøje overveje dette. Men til denne Direktør og til de Industri Kredse, som staaer bagved ham, vil jeg sige, at det gælder ogsaa for dem, at de kender deres Besørgelsestid. Jeg tror ikke, de Kredse kendte deres Besørgelsestid, da